

Cod ECLI ECLI:RO:TBBNS:2017:006.000087

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BISTRIȚA-NĂSĂUD

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1369/112/2014

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 87/2017

Ședința publică din data de 03 Februarie 2017

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE : ANCA PETRUȚA MARICA

GREFIER IULIA DOINA MOLNAR

Pe rol fiind judecarea cauzei formulate de reclamantii NACU MARIANA, CRĂCIUN SILIVAN, GAGEA MAXIM, împotriva pârâților MUNICIPIUL BISTRIȚA PRIN PRIMAR, PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BISTRIȚA, PRIN PRIMAR, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BISTRIȚA, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale .

Cauza s-a dezbătut în ședința publică din data de 20.01.2017 susținerile și concluziile părților fiind consemnate în cuprinsul încheierii de ședință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre, pronunțarea hotărârii fiind amânată, din lipsă de timp pentru deliberare, pentru data de 03.02.2017.

TRIBUNALUL

Deliberând, constată:

Prin acțiunea înregistrată sub nr. de mai sus, reclamantii Nacu Mariana, Crăciun Silivan și Gagea Maxim, în contradictoriu cu pârâții Municipiul Bistrița prin Primar, Primăria Municipiului Bistrița, prin Primar, Consiliul Local al Municipiului Bistrița au solicitat anularea în parte a HCL 136/2013, în ceea ce privește prevederile sale referitoare la varianta de ocolire Bistrița sud, obligarea CL al mun. Bistrița la emiterea unei HCL prin care să se elimine varianta de ocolire Bistrița sud din PUG-ul aprobat prin HCL 136/2013 într-un termen de cel mult 30 zile de la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, în cazul nerespectării de către CL al mun. Bistrița al termenului stabilit de instanță, aplicarea penalităților și amenzii prevăzute de Legea 554/2004, art. 18, alin (5) și (6) și art24.

În motivare, s-a arătat că împotriva acestei HCL 136/2013 a mun. Bistrița, au formulat plângere prealabilă, în conformitate cu prevederile legale la care CL le-a răspuns prin adresa nr. 96024/08.01.2014.

Ca urmare a includerii variantei de ocolire în noul PUG, contrar prevederilor legale și hotărârilor instanțelor de judecată, pentru realizarea variantei de ocolire a fost emis de către Primăria mun. Bistrița, Certificatul de Urbanism nr. 381/21.03.2014, în care se precizează: „Regimul juridic. Terenul variantei ocolitoare Bistrița este cuprins în documentația Actualizare Plan Urbanistic General al Mun. Bistrița, aprobată prin HCL nr. 136/2013. Există pe rol dosarele nr. 4621/112/2013 și 5839/112/2013 privind avizul de mediu nr. 2/28.06.2013". Acest CU nu îl dețin, fiind studiat în cadrul dosarului existent la APM BN, depus fiind de către beneficiarul investiției „Varianta de ocolire Bistrița” în vederea emiterii acordului de mediu pentru realizarea proiectului, dar poate fi depus de către pârâte.

Pe rolul instanțelor de judecată, se află în curs de judecare, în cadrul dosarului nr. 5839/112/2013, cererea de anulare a avizului de mediu nr. 2/28.06.2013, emis de Agenția pentru Protecția Mediului Bistrița-Năsăud pentru PUG În cadrul dosarului nr. 4621/112/2013, avizul mediu susmenționat a fost suspendat, până la pronunțarea instanței de fond.

În vederea realizării variantei de ocolire Bistrița Sud, astfel cum a fost aceasta cuprinsă în documentația întocmită de Iptana pentru beneficiarul Compania Națională pentru Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - CNANDR, în Consiliul Local Bistrița a fost aprobată Hotărârea de Consiliu Local nr. 151/201), care prevedea și următoarele: „ART.I. Se dă acordul pentru realizarea variantei de ocolire a municipiului Bistrița, varianta 2 Sud, conform documentației întocmite de către Proiectantul general IPTANA SA - faza Studiu de Fezabilitate, prezentat în

anexă, obiectiv finanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională și cofinanțare de la Bugetul de stat, beneficiar fiind Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA în cadrul Contractului POST/2009/2/1/001/002.

ART.2. Traseul variantei de ocolire sud va fi preluat în documentația de urbanism Plan Urbanistic General al municipiului Bistrița, în curs de elaborare precum și în celelalte documentații de amenajare a teritoriului și de urbanism ce se vor elabora ulterior." Această HCL 151/2010 a fost anulată prin sentința civilă nr. 409/2011 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, modificată prin încheierea de îndreptare a erorii materiale din 14.02.2012 a Tribunalului Bistrița-Năsăud, sentință devenită definitivă și irevocabilă prin decizia nr. 3905/21.10.2011 a Curții de Apel Cluj.

În prezent se află în procedura de emitere a acordului de mediu proiectul pentru realizarea variantei ocolitoare a mun. Bistrița. Din HCL 151/2010 și Memoriul de prezentare depus la AMP BN (Anexa 10- fragmente relevante din acest memoriu) rezultă identitatea între:

a) traseul variantei ocolitoare Bistrița sud astfel cum a fost acesta aprobat prin HCL 151/2010- anulată, și

b) traseul variantei ocolitoare Bistrița sud pentru care, în urma includerii sale în PUG, primăria Bistrița a eliberat Certificatul de urbanism.

În aceste condiții, se invocă hotărârile instanțelor de judecată care au declarat acest traseu, odată cu hotărârea de consiliu local prin care era aprobat, ca fiind ilegal, în caz contrar ajungându-se la încălcarea autorității de lucru judecat. Conform prevederilor legale, autoritatea de lucru judecat se întinde atât asupra dispozitivului hotărârii, cât și asupra considerentelor pe care acesta se sprijină. De asemenea reclamantii invocă considerentele pe care s-a întemeiat decizia Curții de Apel Cluj nr. 3905/21.10.2011: „Prin prima apărare formulată, pârâtul CL al mun. Bistrița dorește să releve faptul că HCL nr. 151/09.09.2010 nu ar fi aptă prin ea însăși să producă consecințe juridice deoarece exprimă doar un acord pentru realizarea variantei ocolitoare Bistrița, pe baza documentației întocmite de SC Iptana SA în favoarea beneficiarei CNADNR, insistându-se asupra faptului că prin această hotărâre nu s-a aprobat realizarea efectivă a centurii de ocolire a municipiului pe un traseu clar delimitat.

Această observație este doar parțial pertinentă și nu este de natură să înlăture statuările instanței de fond referitoare la nelegalitatea hotărârii adoptate deoarece simplul consimțământ dat de consiliul local pentru realizarea variantei de ocolire a mun. Bistrița pe traseul 2 sud prin HCL 151/2010 este suficient pentru elaborarea noului plan urbanistic general al mun. Bistrița și a viitoarelor documentații de amenajarea teritoriului și de urbanism ce se vor elabora. Această împrejurare rezultă chiar din cuprinsul hotărârii atacate astfel că actul emis de consiliul local este vătămător prin el însuși pentru persoanele care domiciliază în aria adiacentă traseului 2 SUD chiar dacă nu se cunoaște în momentul de față amplasarea exactă a viitoarei centuri de ocolire a municipiului. Odată preluată în PUG varianta de ocolire a orașului pe acest traseu, nu se mai justifică nicio dezbatere publică iar locuitorilor mun. Bistrița nu le mai rămâne decât să se supună noilor reguli de amenajare a teritoriului și de urbanism

Dat fiind că variantele ocolitoare se realizează în conformitate cu art. 37 din OG nr. 43/1997 tocmai pentru decongestionarea traficului în localități, protecția mediului și sporirea siguranței circulației, acestea trebuie să fie situate în afara intravilanului localităților. Recurentul recunoaște că varianta de ocolire a mun. Bistrița pe traseul 2 sud urmează a traversa parțial și intravilanul mun. Bistrița. Faptul că proiectul este în faza studiului de fezabilitate nu este de natură a schimba această stare a lucrurilor de vreme ce traversarea intravilanului localității este o certitudine. De asemenea, nu prezintă importanță faptul că în alte situații similare centura de ocolire a orașelor a traversat și intravilanul localităților, putându-se prezuma că proiectele aprobate nu au produs nicio vătămare persoanelor interesate, ceea ce nu se întâmplă și în cazul de față.

De asemenea, corect a reținut prima instanță că neavizarea documentației tehnice întocmite pentru elaborarea studiului de fezabilitate, a proiectului tehnic și a detaliilor de execuție de către OCPI Bistrița-Năsăud ca urmare a neevidențierii tuturor construcțiilor situate în banda de 50 m stânga-dreapta față de marginea îmbrăcăminteii asfaltice constituie un alt motiv de nelegalitate a hotărârii atacate deoarece această cerință este impusă de art. 47, alin (1) din OG 43/1997. acest text de lege interzice amplasarea oricăror construcții care generează un trafic suplimentar la o distanță mai mică de 50 de metri de marginea îmbrăcăminteii asfaltice în cazul autostrăzilor, drumurilor

expres și drumurilor naționale europene, respectiv 30 de metri pentru celelalte drumuri de interes național și județean.

Totodată Curtea ține să sublinieze că lucrările de consolidare, de instalare de panouri fonoabsorbante și de împădurire propuse prin documentația întocmită au fost considerate necesare pentru a face posibilă execuția variantei ocolitoare pe traseul 2 sud și nu urmează a fi realizate în singurul scop al protejării mediului așa cum susține recurentul."

În jurisprudența CEDO s-a statuat faptul că obligația de a executa o hotărâre nu se limitează la dispozitivul acesteia (lucru de altfel statuat și în Noul Cod de Procedură Civilă) iar autoritățile nu pot repune în discuție problema soluționată prin hotărârea definitivă (cauza Zazanis și alții c. Greciei). CEDO a stabilit deja că instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art.6 din CEDO (CAUZA Amurăriței c. României). Astfel, în cazul de față, toate argumentele noastre, pe care instanțele de judecată le-au luat în considerare în cadrul dosarului 8117/112/2010 și au declarat ca ilegală HCL 151/2010 și traseul aprobat prin această hotărâre, rămân valabile. Astfel, varianta de ocolire inclusă în PUG este în continuare plasată și în intravilanul localității, nu respectă distanțele față de imobile, contrar prevederilor legale naționale în vigoare, ne afectează proprietățile.

De altfel puterea de lucru judecat a fost corect reținută de către Curtea de Apel Cluj la pronunțarea asupra recursului nostru în dosarul 4621/112/2013, dosar în care s-a solicitat suspendarea avizului de mediu pentru PUG Bistrița, Curtea dispunând suspendarea avizului de mediu care face obiectul prezentului dosar.

În afara includerii variantei de ocolire Bistrița sud în PUG-ul aprobat prin HCL pentru care solicită anularea, nu a fost respectată legislația de mediu, astfel, cea mai importantă prevedere legală, a cărei respectare ar trebui să producă nulitatea absolută a HCL 136/2013 atacată, este art. 71 din OUG 195/2005: „(1) Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora. (2) Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.” în PUG-ul actual se prevede defrișarea a 3,98 ha din pădurea Codrișor pentru realizarea variantei de ocolire. Acțiunile inițiate la nivelul orașului în anul 2013 au avut ca suport afectarea pădurii Codrișor prin defrișarea unei suprafețe de aprox. 4 ha. Ori, conform PUZ Codrișor II, aprobat de CL Bistrița prin HCL nr. 5/2010, deci anterior actualului PUG, dar care nu se regăsește în noul PUG, deși există obligativitatea preluării în PUG-uri a PUZ anterioare, conform legislației naționale privind urbanismul, referitor la „terenul în studiu fiind format din Pădurea Codrișor” se prevede „amenajarea versantului Dealului Codrișor ca pădure de agrement și reintegrarea acestuia în circuitele de recreere ale populației”. Prin prisma prevederilor legale susmenționate, pădurii Codrișor nu i se poate schimba destinația stabilită prin PUZ Codrișor (I și II), ca spațiu verde, actele administrative emise cu nerespectarea acestei destinații fiind lovite de nulitate absolută.

Faptul că prin cele două PUZ-uri destinate pădurii Codrișor a fost stabilită destinația de „pădure de agrement” este o certitudine și această destinație are în vedere, fără dubii, spații verzi. Prin introducerea variantei ocolitoare Bistrița 2 sud în noul PUG se schimbă destinația unei porțiuni a pădurii Codrișor, deci HCL 136 de aprobare a acestui PUG este lovit de nulitate absolută schimbând destinația a cel puțin 3,8 ha de pădure care, în PUZ Codrișor I și II, această pădure era destinată ca pădure de agrement..

Prin includerea variantei ocolitoare Bistrița 2 sud în noul PUG nu sunt respectate prevederile Constituției României referitoare la protecția mediului și a sănătății populației (Art.34 și 35 din Constituția României). Așa cum se specifică în Constituție, pentru exercitarea dreptului la ocrotirea sănătății, la un mediu sănătos și echilibrat ecologic, Statul asigură un cadru legislativ adecvat, cadru legislativ care în cazul de față nu este respectat.

De asemenea, tot potrivit Constituției României, art.44: „(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege... (3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.” Prin aprobarea de către Consiliul Local al mun. Bistrița, a includerii în PUG a lucrării de interes public - varianta de ocolire Bistrița sud, terenurile proprietarilor direct afectați sunt rezervate pentru realizarea variantei ocolitoare, acești proprietari fiind supuși unei exproprieri de fapt, fără o dreaptă și prealabilă

despăgubire. În baza jurisprudenței CEDO, s-a stabilit că ne aflăm în fața unei exproprieri de fapt de fiecare dată când "diversele măsuri ale autorităților statale au ca rezultat lipsirea titularului de posibilitatea exercitării atributelor dreptului său". Prin imposibilitatea exercitării atributelor folosinței, în sensul că proprietarii nu sunt lăsați să își utilizeze imobilele conform intereselor proprii (de ex nu se pot realiza construcții, întrucât nu se emit acte administrative realizării construcțiilor) se încalcă dreptul la proprietate, totul în vederea realizării iluzorii a unui proiect viitor al variantei de ocolire ce s-ar putea realiza sau nu. În această situație, Consiliul Local avea posibilitatea aprobării PUG fără ca acesta să conțină varianta de ocolire Bistrița sud, urmând ca, în eventualitatea aprobării finanțării unei variante ocolitoare a mun. Bistrița pe un alt traseu, beneficiarul CNADNR să întocmească un Plan de Urbanism Zonal pentru varianta ocolitoare Bistrița (care este obligatoriu de întocmit, conform prevederilor Legii 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, art.47: „(3) Elaborarea de planuri urbanistice zonale este obligatorie pentru: h) infrastructura de transport;”), stadiu în care se poate trece și la prealabila și justa despăgubire. Anexăm în acest sens CU nr.714/30.12.2013 emis de primăria Bistrița pentru dl Crăciun Silivan. Referitor la acest aspect, în cadrul dosarului 4621/112/2013, Curtea de Apel Cluj precizează: „Curtea reține că vătămarea a fost reținută, cu caracter irevocabil, chiar prin Decizia civilă nr.3905/2011 a Curții de Apel Cluj, pentru ipoteza variantei ocolitoare pe traseul 2 sud... Aceleași aspecte sunt reținute și în prezenta hotărâre, respectiv vătămarea produsă reclamantilor prin îngrădirea nejustificată a atributelor drepturilor lor de proprietate imobiliară asupra proprietăților lor aflate în zona afectată de traseul propus.” În conformitate cu Mașter Planul pentru Transport (pag 30-32-Anexa 11), varianta ocolitoare Bistrița (fără un traseu stabilit) este prevăzută pe Lista proiectelor candidate ce vor fi implementate după 2020, ceea ce arată că, cel puțin până la acel termen, terenurile aflate pe traseul variantei ocolitoare Bistrița 2 sud, sunt blocate, titularii acestor terenuri neputând să își exercite drepturile.

Referitor la răspunsul CL, prin care informează că: „pentru menținerea hotărârii nr.136/14.11.2013 au fost înregistrate 10 voturi „pentru” și 8 voturi „împotriva” din 18 consilieri prezenți, nefiind întrunită majoritatea necesară luării unei decizii”, conform Regulamentului de Organizare și Funcționare a CL Bistrița, pentru HCL privind planurile de urbanism, este necesară majoritatea absolută, în caz contrar propunerea este considerată respinsă. În cadrul ședinței de consiliu local în care plângerea noastră a fost supusă atenției consilierilor locali, așa cum de altfel se precizează în răspunsul primit de către noi, au fost prezenți 18 consilieri, deci ședința era legală, fiind întrunită majoritatea necesară. Pentru menținerea HCL 136/2013 era necesar votul a 12 consilieri, în caz contrar hotărârea era respinsă. Ori, cu doar 10 voturi pentru, nu a fost întrunit numărul necesar de voturi pentru menținerea HCL (și nu pentru luarea unei decizii, cum ne informată adresa CL). O nouă discutare a respectivei HCL în plenul ședințelor CL, conform art.67 din ROF, poate fi făcută doar în cazul unor modificări de fond ale problemei respective și nicidecum în cadrul unei ședințe extraordinare. Astfel, conform votului acordat în ceea ce privește menținerea HCL 136/2013 în cadrul ședinței ordinare din 18.12.2013, HCL 136/2013 nu mai este menținută. Mai mult, conform Anexei 14- Informare privind plângerea prealabilă nr.104191/30.12.2013, se pune o rezoluție scrisă : "comp. preg. doc. CL, pentru consilierii. Votul se dă pe HCL, nu pe Plângere'I". Modul în care se votează asupra plângerilor prelabile a fost și este același cu cel scris în rezoluția precizată, deci și anterior, la votul asupra plângerii noastre prelabile a fost votat HCL 136/2013 și nu plângerea prealabilă. Readucerea în discuție în cadrul unei ședințe extraordinare a HCL 136/2013 este ilegală, atâta timp cât ROF precizează că: "« mod excepțional, consiliul local se poate întruni în ședințe extraordinare pentru aprobarea bugetului, aprobarea statutului localității, a Regulamentului de organizare și funcționare a consiliului local și a altor reglementări de importanță deosebită, care nu suferă amânare." ori o plângere prealabilă nu face obiectul nici uneia din prevederile necesare pentru a fi dezbătută, din nou, în cadrul unei ședințe extraordinare. De reținut este și faptul că noua plângere prealabilă având același subiect, HCL 136/2013, care a dat CL prilejul de a discuta, din nou, HCL 136/2013, a fost depusă în data de 30.12.2014 și a fost urgent introdusă pe ordinea de zi a ședinței extraordinare. În acest sens anexăm fragmente din procesele verbale ale ședințelor CL al mun. Bistrița din 18.12.2013 și 30.12.2013, (Anexa 12) fragmente din care se poate observa cum nu ROF este cel care dictează modul în care se poate supune votului și adoptării unele probleme ci distincția se face funcție de modul în care votul convine sau nu consilierilor majoritari.

În drept, s-au invocat disp. Legii 554/2004, Constituția României, Legea 134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, O. 43 privind regimul drumurilor, Sentința civilă nr. 409/2011 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, Decizia nr. 3905/21.10.2011 a Curții de Apel Cluj.

Pârâții Municipiul Bistrița prin Primar, Primăria Municipiului Bistrița, prin Primar, Consiliul Local al Municipiului Bistrița au depus la dosar **întâmpinare (f.102-106)**, prin care au solicitat respingerea acțiunii introductive ca fiind neîntemeiată.

În motivare, s-a arătat că trebuie precizate două aspecte esențiale în soluționarea cauzei:

- propunerea din documentația P.U.G. referitoare la varianta de ocolire a municipiului Bistrița are un alt traseu, altă configurație, respectiv nu are regim de autostradă - față de traseul Variantei de ocolire 2 Sud obiect a H.C.L. nr. 151/2010;

- interesul municipiului Bistrița pentru protecția mediului este unul prioritar și asumat în mod direct și concret.

Prin Hotărârea Consiliului local al municipiului Bistrița nr. 207/2009 se aprobă aderarea municipiului Bistrița la inițiativa Comisiei Europene „Pactul Primarilor”,

Drept urmare Primarul municipiului Bistrița în data de 04.05.2010 a semnat convenția în prezența Președintelui Parlamentului European.

Prin Hotărârea Consiliului local al municipiului Bistrița nr. 79/2011 se aprobă Planul de Acțiune privind Energia Durabilă (PAED) în municipiul Bistrița, elaborat în cadrul inițiativei europene „Convenția Primarilor”, prevăzut în anexa parte integrantă din hotărâre. Hotărârea are caracter normativ și a fost adusă la cunoștință publică

În cadrul acestei anexe este prevăzută realizarea drumului de ocolire a municipiului Bistrița ca și plan de acțiune clasificat TP 9. Ca și valoare se observă că este vorba despre drumul de ocolire cu un alt traseu față de traseul Variantei de ocolire 2 Sud obiect a H.C.L. nr. 151/2010.

Prin Hotărârea Consiliului local al municipiului Bistrița nr. 221/2011 se aprobă Strategia de Dezvoltare Locală a Municipiului Bistrița pentru perioada 2010-2030, realizată în cadrul Proiectului "Elaborarea Strategiei de dezvoltare locală a municipiului Bistrița pentru perioada 2010 - 2030", cofinanțat din Fondul Social European, prin Programul Operațional Dezvoltarea Capacității Administrative, prevăzută în anexa, parte integrantă din hotărâre.

La capitolul IV - Domenii, programe și proiecte al strategiei de dezvoltare locală - pct. 1.4 Infrastructură de acces, este cuprinsă realizarea variantei de ocolire contestată, ca și la pag. 384 proiect Realizarea șoselei ocolitoare de centură (Construire centură de ocolire a Municipiului Bistrița, inclusiv cu racordarea Parcului Industrial Sărățel, Parcului Industrial Bistrița - Sud, a Aerodromului, a zonei de agrement Codrișor, a lacului de agrement și a zonelor rezidențiale noi - Zăvoaie, Valea Budacului, Valea Jelnei, Valea Ghinzii).

De altfel importanța acestui drum rezidă și din faptul că leagă aceste două obiective strategice pentru care există deja finanțare pentru realizarea lor - din fonduri comunitare pentru Parc Industrial și dintr-un împrumut pentru zona de agrement complex sportiv polivalent.

Varianta cuprinsă în documentația de actualizare P.U.G. este cuprinsă și în strategia de dezvoltare a județului.

Hotărârile de consiliu mai sus arătate nu au fost contestate de nicio persoană nefiind nici atacate în instanță.

Potrivit prevederilor art. 46 alin (4) din Legea nr.350/2001 Planul urbanistic general se elaborează în baza strategiei de dezvoltare a localității și se corelează cu bugetul și programele de investiții publice ale localității, în vederea implementării prevederilor obiectivelor de utilitate publică.

Evident prevederile mai sus menționate au fost preluate în planul urbanistic aprobat prin H.C.L. nr. 136/2013 și nu se putea face abstracție în elaborarea și emiterea avizului de mediu.

Pe de altă parte propunerea din documentația P.U.G. referitoare la varianta de ocolire a municipiului Bistrița are un alt traseu, altă configurație, respectiv nu are regim de autostradă - față de traseul Variantei de ocolire 2 Sud obiect a H.C.L. nr. 151/2010-, fiind rezultatul studiilor de fundamentare aferente P.U.G.. Studiul de trafic elaborat de Universitatea Tehnică din Pitești iar argumentele pentru realizarea căilor rutiere și de transport din documentația de urbanism sunt detaliate la pag. 26 din Raportul de mediu întocmit de către proiectantul de specialitate Se M&S Ecoproiect SRL Cluj-Napoca.

Așadar există documente tehnice elaborate de către specialiști și pentru care reclamanții nu aduc nicio probă care să le răstoarne veridicitatea.

Mai trebuie subliniate două aspecte:

- Potrivit avizului de mediu și a documentelor care stau la baza elaborării acestuia documentația PUG nu are un impact negativ semnificativ asupra mediului.

- Realizarea variantei ocolitoare rezolvă una dintre cele mai grave probleme de mediu ale municipiului Bistrița, respectiv consolidarea și stabilizarea Dealului Codrișor care prezintă pericol real de alunecare de teren. În ipoteza unei asemenea alunecări practic cursul râului Bistrița ar fi întrerupt cu efecte catastrofale pentru oraș și chiar direct pentru reclamanți.

Referitor la motivul de ilegalitate invocat, și anume, încălcarea prevederilor normelor legale prohibitive ale art.71, alin.(1) din O.U.G. nr.195/2005, cu modificările și completările ulterioare, prin prisma prevederilor art.3, lit.f din Legea 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, republicată cu modificările ulterioare, menționăm că petenții dau o interpretare voit eronată noțiunii de „spațiul verde”, omițând să precizeze că, în conformitate cu prevederile legale ale art.1, respectiv ale art.3 din Legea nr.24/2007, republicată cu modificările ulterioare, reglementare cu caracter special, actul normativ reglementează regimul juridic al terenurilor din INTRAVILANUL localităților amenajate ca spații verzi. În speță, așa cum rezultă din Hotărârea Consiliului Local al Mun. Bistrița nr. 5/28.01.2010, Planul Urbanistic Zonal „Zona Codrișor- etapa a II-a” menține, „pădurea Codrișor,, în extravilanul localității (pct. 3.5 pag. 4 din anexa), prin urmare, nu este supusă regimului juridic reglementat de art.71, alin.(1) din O.U.G. nr.195/2005, respectiv, nu se înscrie în tipurile de spații verzi enumerate la art.3 din Legea nr.24/2007.

Documentația Planul urbanistic zonal „Zona Codrișor- etapa a I-a” a avut o perioadă de aplicabilitate de 5 ani, termen care a expirat înainte de aprobarea documentației de actualizare a P.U.G..

De altfel, prin avizul de mediu atacat și preluat în documentația P.U.G. suprafața de spațiu verde pe locuitor a crescut peste limita minimă de 27 mp./locuitor fiind și sub acest aspect pozitiv pentru protecția mediului.

Hotărârea nr. 71/2010 privind acordul Consiliului local al municipiului Bistrița pentru traseul 1 nord sau 3 sud al variantei de ocolire a municipiului Bistrița, conform documentației întocmite de către S.C. Iptana S.A. pentru Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România, în cadrul contractului post/2009/2/1/001/002 nu are caracterul unei documentații de urbanism în sensul legii deci nu era sub nicio formă obligatorie cuprinderea ei în documentația de urbanism atacată. Pe de altă parte Consiliul local poate în orice moment să își abroge hotărârile adoptate, ceea ce s-a și întâmplat în situația de față, mai ales că C.N.A.D.R. a comunicat faptul că variantele de ocolire obiect a H.C.L. nr. 71/2010 nu este fezabilă.

Oricum, legiuitorul prevede în art.18, alin.(6) din Legea nr.24/2007, o excepție de la interdicția schimbării de destinație a spațiilor verzi, în cazul realizării unor lucrări de utilitate publică, astfel cum acestea sunt prevăzute de Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată.

H.C.L. 151/2010 nu a avut caracterul unei documentații de urbanism în sensul Legii nr. 350/2001.

În conformitate cu Legea nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, republicată, Bistrița este definită ca fiind municipiu reședința de județ.

La art. 21(5) din Ordonanța nr. 43/1997, privind regimul drumurilor, republicată cu modificările și completările ulterioare se prevede că: (5) În cazul construirii variantelor de ocolire a municipiilor/reședințelor de județ se va păstra continuitatea drumului național, indiferent de limitele intravilanului municipiilor.

Există și situații recente prin care au fost promovate Hotărâri ale Guvernului României prin care s-au aprobat variante ocolitoare care trec prin intravilanul localităților. În acest sens amintim H.G.R. nr. 620/2013 din care rezultă că în situația variantei ocolitoare a municipiului Bacău s-au expropriat imobile situate în intravilanul unor localități.

De asemenea incidente sunt și prevederile art.1 alin.6 din Hotărârea Guvernului României nr.53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind

exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local care precizează: "(6) Amplasamentul lucrării este stabilit pe baza variantei finale a studiului de fezabilitate sau a documentațiilor de urbanism, după caz, aprobate în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Acesta va fi delimitat în baza planurilor topografice realizate în sistemul național de proiecție STEREOGRAFIC 1970 pentru lucrările necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, respectiv în baza unui plan topografic realizat în sistemul național de proiecție STEREOGRAFIC 1970 și materializat prin bornarea tuturor punctelor de coordonate care îl definesc, pentru toate celelalte lucrări prevăzute la art. 2 alin. (1) din lege." H.G.R. nr. 53/2011 a intrat în vigoare la data de 1.02.2011, deci după emiterea a H.C.L. 151/2010.

Inițiativa realizării unei variante de ocolire pentru municipiul Bistrița a fost a Ministerului Transporturilor-Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România și face parte dintr-un proiect, alături de alte două localități din țară, finanțat din Fondul European de Dezvoltare și bugetul de stat în cadrul Planului Operațional Sectorial -Transport, axa prioritară 2, domeniul major de intervenție 2.1- Modernizarea și dezvoltarea infrastructurii naționale de transport, în anul 2009.

Varianta de ocolire propusă prin documentația de actualizare PUG nu este identică cu varianta de ocolire 2Sud menționată în Hotărârea Consiliului Local nr. 151/2010, traseul variantei a fost modificat astfel încât este integral pe teritoriul administrativ al municipiului Bistrița și cuprinde și alte modificări de traseu în afara zonelor de intrare și ieșire din DN 17.

Varianta de traseu este la faza de Studiu de fezabilitate, amplasamentul exact va fi definitivat la faza de proiect tehnic, putând fi aduse modificări fără majorarea lungimii traseului.

Varianta de ocolire sudică cu lungimea de 14,58 km și valoare de 173.949.339 Euro este singura variantă finanțabilă prin Fondul European de Dezvoltare Regională fiind considerată fezabilă ca lungime, timp de parcurs, beneficii economice și sociale.

De asemenea, varianta de ocolire sudică propune și viabilizarea întregii zone a municipiului Bistrița de pe malul stâng al râului Bistrița (circa 900 ha - respectiv în Sărata 600 ha. și în Unirea 300 ha.), asigurând circulația pentru obiective economice importante - Parcul Industrial Sărata și zona de agrement și sport din Unirea, cuprinse în Strategia de Dezvoltare a municipiului Bistrița pe perioada 2010-2030.

Varianta de ocolire în propunerea de actualizare a fost supusă dezbaterii publice prin referendumul local organizat în data de 29.09.2013.

Chiar dacă referendumul nu a întrunit pragul prevăzut de lege pentru a fi validat majoritatea cetățenilor prezenți la vot s-au pronunțat pentru realizarea variantei de ocolire prevăzută în documentația de actualizare P.U.G.

Așadar, dacă ar exista un interes major al cetățenilor municipiului Bistrița de a nu se realiza varianta de ocolire în discuție în mod evident s-ar fi prezentat la vot și rezultatul ar fi fost negativ.

Pe de altă parte, se observă că în mod corect a analizat consiliul local al municipiului Bistrița și a hotărât menținerea hotărârii atacate.

În drept, s-au invocat prevederile art. 205 și urm. Cod proc. civ.

Reclamanții Nacu Mariana, Crăciun Silivan și Gagea Maxim au depus la dosar „*răspuns la întâmpinare*” (f. 146-150), prin care au arătat următoarele:

În ceea ce privește precizarea din întâmpinarea primăriei: „nefiind documente identice care au stat la baza emiterii celor două hotărâri”, arată că în Raportul de mediu pentru PUG, pag 22 se precizează: aceasta a făcut obiectul unor studii și proiecte anterioare care au condus la selectarea acesteia ca varianta de ocolire și anume: proiectul "Asistență tehnică pentru elaborarea SF, PT, detalii de execuție și documentații de atribuire pentru variantele de ocolire Bistrița, Gheorghieni și Miercurea Ciuc", beneficiar: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA, respectiv "Studiul privind delimitarea zonei periurbane a municipiului Bistrița", elaborat de Facultatea de Geografie a Universității Babeș-Bolyai pentru Primăria Bistrița. În cadrul acestor studii, au fost analizate mai multe variante de ocolire a orașului, concluzia fiind că varianta ocolitoare sud îndeplinește cumulativ mai multe criterii (funcționale, economice, de trafic) în defavoarea celorlalte analizate, în special a variantei ocolitoare nord."

- în HCL 151/2010 sunt precizate materialele și documentele care au stat la baza realizării studiului de variante de traseu, între acestea fiind SF realizat în proiectul "Asistență tehnică pentru

elaborarea SF, PT, detalii de execuție și documentații de atribuire pentru variantele de ocolire Bistrița, Gheorghieni și Miercurea Ciuc", beneficiar: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA și "Studiul privind delimitarea zonei periurbane a municipiului Bistrița", elaborat de Facultatea de Geografie a Universității Babeș-Bolyai pentru Primăria Bistrița.

Concluzia este că aceleași documente au stat la baza selectării variantei de ocolire în ambele HCL, respectiv 151/2010 și 136/2013.

Referitor la aspectul „esențial” precizat în întâmpinare (pag 2) privind „alt traseu, altă configurație”, este esențial de remarcat că se precizează: „respectiv nu are regim de autostradă”! Aceasta fiind singura deosebire precizată în întâmpinare. Ori această deosebire nici măcar nu există atâta timp cât varianta de ocolire aprobată prin HCL 151/2010 nu avea regim de autostradă.

În ceea ce privește cele mai multe aspecte și anexe din întâmpinare, în prezentul dosar nu se analizează oportunitatea realizării variantei ocolitoare.

Hotărârile de CL atașate întâmpinării sunt irelevante și nu prezintă importanță dacă reclamantii au atacat sau nu în instanță respectivele HCL. Dacă aceste hotărâri de consiliu local cuprind varianta de ocolire Bistrița sud astfel cum este aceasta inclusă în PUG nu este vorba decât de nerespectarea și sfidarea deciziilor instanțelor de judecată de către inițiatorii și emitenții acestor hotărâri. Aceste HCL nu contribuie în niciun fel la legalizarea sau justificarea HCL 136/2013.

Referitor la spațiile verzi: Prin includerea variantei de ocolire Bistrița sud în noul PUG nu a fost respectată nici legislația de mediu. Astfel, cea mai importantă prevedere legală, a cărei respectare ar trebui să producă nulitatea absolută a HCL de aprobare a noului PUG, este art. 71 din OUG 195/2005 privind protecția mediului: „(1) Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora. (2) Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.” În noul PUG, în loc să se preia PUZ-urile existente, deci și cele două PUZ-uri vizând pădurea și dealul Codrișor, se prevede defrișarea a aprox 4 ha din pădurea Codrișor. În planurile de urbanism anterioare noului PUG, pentru pădurea Codrișor se prevede amenajarea ca pădure de agrement, deci spațiu verde. Ori, schimbarea destinației sale este interzisă, actele care fac această schimbare de destinație fiind nule de drept.

Referitor la spațiile verzi:

a) în legislația națională există o Lege nr. 24/2007- privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, neaplicabilă însă în cazul de față, cuprinzând doar prevederi aplicabile spațiilor verzi din intravilanul localităților. Prevederile art. 71, alin (1) aduse de către noi în discuție au fost introduse în OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, ca modificare, prin OUG 114/17.10.2007, o ordonanță ulterioară Legii 24/15.01.2007. Dacă această prevedere (art. 71) ar fi avut în vedere spațiile verzi din intravilanul localităților, modificarea ar fi fost adusă Legii 24/2001 și nu OUG 195/2005. În prevederea art. 71 nu se face o diferențiere a spațiilor verzi din intravilanul localităților sau din extravilanul acestora.

b) Faptul că prin cele două PUZ-uri destinate pădurii Codrișor, chiar situate în extravilanul mun. Bistrița, a fost stabilită destinația de „pădure de agrement” este o certitudine și această destinație are în vedere, fără dubii, SPAȚII VERZI. Acest lucru arată că spațiile verzi pot fi prevăzute cu această destinație în documentații de urbanism, chiar dacă sunt situate în extravilanul localităților. În aceste condiții, este clar că prin introducerea variantei ocolitoare Bistrița 2 sud în noul PUG se schimbă destinația unei porțiuni a pădurii Codrișor, deci HCL de aprobare a acestui PUG este lovit de nulitate absolută în condițiile păstrării variantei ocolitoare Bistrița sud.

Prevederile art. 71, alin (1) aduse de către noi în discuție au fost introduse în OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, ca modificare, prin OUG 114/17.10.2007, o ordonanță ulterioară Legii 24/15.01.2007. Dacă această prevedere („Art. 71: (i) Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora. (2) Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută”) ar fi avut în vedere spațiile verzi din intravilanul localităților, modificarea ar fi fost adusă Legii 24/2001 și nu OUG 195/2005. În prevederile art. 71 nu se face o diferențiere a spațiilor verzi din intravilanul localităților sau din intravilanul acestora și nu poate fi vorba de o „interpretare voit eronată” de către noi a prevederilor legale ci, mai degrabă,

o superficialitate a reprezentanților primăriei în interpretarea acestor prevederi. Faptul că prin cele două PUZ-uri destinate pădurii Codrișor, chiar situate în extravilanul mun. Bistrița, a fost stabilită destinația de „pădure de agrement” este o certitudine și această destinație are în vedere, fără dubii, SPAȚII VERZI. Acest lucru arată că spațiile verzi pot fi prevăzute cu această destinație în documentații de urbanism, chiar dacă sunt situate în extravilanul localităților. În aceste condiții, HCL de aprobare a PUG, prin care se schimbă destinația unei porțiuni a pădurii Codrișor (lucru care nu este negat de către primărie) este lovit de nulitate absolută. „Oricum, legiuitorul prevede în art. 18, alin (6) din Legea nr. 24/2007, o excepție de la interdicția schimbării de destinație a spațiilor verzi, în cazul realizării unor lucrări de utilitate publică, astfel cum sunt acestea prevăzute de Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică”

Prevederile Legii 24/2007 nu sunt aplicabile în cazul de față, excepția despre care se vorbește fiind aplicabilă în cazul terenurilor prevăzute în Legea 24/2007, nu și în cazul OUG 195/2005 (în care nu există excepții de la aplicarea prevederilor art.71) iar excepțiile se referă la spații verzi care nu sunt înscrise în planuri de urbanism cu această destinație.

De altfel, la art. 18, alin (5) și (6) din Legea 24/2007 se spune: „(5) Este interzisă schimbarea destinației, reducerea suprafețelor ori strămutarea spațiilor verzi definite de prezenta lege. (6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), este permisă schimbarea destinației spațiilor verzi în vederea realizării unor lucrări de utilitate publică, astfel cum acestea sunt prevăzute de Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată, altele decât cele privind construcțiile locuințelor sociale, obiectivelor sociale de învățământ, sănătate, protecție și asistență socială, organizațiilor neguvernamentale, precum și administrației publice și autorităților judecătorești.”

În Legea 33/1994 se reglementează: 7: (1) Utilitatea publică se declară de către Guvern pentru lucrările de interes național și de către consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București pentru lucrările de interes local.

Art. 8: Declararea utilității publice se face numai după efectuarea unei cercetări prealabile și condiționat de înscrierea lucrării în planurile urbanistice și de amenajare a teritoriului, aprobate conform legii, pentru localități sau zone unde se intenționează executarea ei.”

În cazul de față, realizarea variantei de ocolire îl are ca beneficiar și investitor pe Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România (CNADNR), fiind un proiect de interes național. Pentru declararea utilității publice a proiectului nu există o HG și, atâta timp cât această variantă ocolitoare nu este înscrisă într-un plan de urbanism cu această destinație, nu se poate vorbi de aprobarea schimbării destinației porțiunii din pădurea Codrișor, care are în prezent destinația de „pădure de agrement” prin planuri de urbanism anterioare PUG prezent.

Referitor la prevederile OG 43/1997, art. 21, considerat de către primarul municipiului ca fiind suportul juridic al includerii variantei ocolitoare în PUG:

a) Articolul 21 din OG 43/1997 face parte din Secțiunea a II-a - Administrarea drumurilor, astfel că toate articolele acestei secțiuni fac referire la administrarea drumurilor. Prezentat integral acest articol prevede: 1) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii este administratorul drumurilor de interes național, direct sau prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. își realizează atribuțiile prevăzute de prezenta ordonanță în condițiile contractului de concesiune încheiat în acest scop între aceasta și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii. Pentru drumurile de interes național nou-construite administrarea se poate realiza de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și prin alte persoane juridice, pe baza contractului de concesiune încheiat în condițiile legii.

(2) Sectoarele de drumuri naționale, incluzând și lucrările de artă, amenajările și accesoriile aferente, situate în intravilanul municipiilor/reședințelor de județ sunt în administrarea consiliilor locale respective.

(3) În cazul modificării, potrivit legii, a limitelor intravilanului municipiilor/reședințelor de județ, limitele sectoarelor de drumuri naționale aflate în administrarea consiliilor locale potrivit prevederilor alin. (2) se modifică în mod corespunzător, cu acordul prealabil al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(4) Pentru actualizarea inventarului bunurilor proprietate publică a statului aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, consiliile locale vor comunica acestuia hotărârile cu privire la modificarea limitelor sectoarelor de drum național prevăzute la alin. (3).

(5) În cazul construirii variantelor de ocolire a municipiilor/reședințelor de județ, se va păstra continuitatea drumului național, indiferent de limitele intravilanului municipiilor. "

b) Interpretarea corectă a acestui articol are în vedere faptul că drumurile naționale situate în intravilanul localităților sunt preluate în administrarea consiliilor locale. Pe porțiunile nou construite care sunt ulterior incluse în intravilanul localităților, există obligativitatea păstrării continuității drumului național, autoritățile locale neputând schimba destinația acestor drumuri și să le transforme în drumuri interne. Astfel, nicidecum acest articol nu legiferează posibilitatea construirii de noi variante ocolitoare în intravilanul localităților.

c) Articolul 21 din OG 43/1997 este acum considerat acum ca fiind cel ce redă legalitatea variantei ocolitoare Bistrița 2 sud. Articolul 21 era în vigoare la data introducerii în instanță a dosarului prin care se solicita anularea HCL 151/2010, putând fi invocat în fața instanțelor de judecată, atât la Tribunalul Bistrița-Năsăud cât și la Curtea de Apel Cluj, lucru care nu s-a întâmplat.

Relevant în acest caz este și faptul că parlamentarii județului BN au avut o inițiativă legislativă de modificare a art. 37 alin (1) prin introducerea prevederii ca variantele de ocolire să se realizeze „de regulă” în afara intravilanului localităților, lucru respins însă, conform documentului anexat prezentului răspuns la întămpinare.

Atașarea la întămpinare a unui fragment dintr-un act normativ privind exproprieri pentru realizarea variantei de ocolire Bacău sunt irelevante. De altfel, chiar judecătoria Curții de Apel Cluj, în Decizia prin care ilegalitatea HCL 151/2010 a fost statuată ca fiind definitivă și irevocabilă, precizează: „De asemenea, nu prezintă importanță faptul că în alte situații similare centura de ocolire a orașelor a traversat și intravilanul localităților, putându-se prezuma că proiectele aprobate nu au produs nicio vătămare persoanelor interesate, ceea ce nu se întâmplă și în cazul de față. "

Schimbarea traseului pentru a se situa această variantă integral pe teritoriul Bistriței nu este de natură a duce la „un alt traseu, cu altă configurație”, fiind de fapt vorba de o translație cu aprox 30 m (conform adresei CNADNR nr. 66206/23.11.2011) care a permis eliberarea certificatului de urbanism de către primăria mun. Bistrița.

O investiție parcurge mai multe etape până la realizarea lucrărilor. Astfel, în prima fază se întocmește Studiul de Fezabilitate- SF pe baza căruia se obțin avizele de la furnizorii de utilități. Etapa următoare este cea a elaborării proiectului tehnic-PT și a documentației de atribuire-DA pe baza căreia se realizează licitarea lucrărilor. La finalizarea SF și la transformarea SF în DA pot surveni modificări ca urmare a unor probleme din teren (inclusiv probleme de proprietate, cum este cazul de față), fără ca acest lucru să însemne că este vorba de un nou proiect sau traseu, aceste modificări fiind posibile și eligibile. Acesta este și motivul pentru care furnizorii de utilități eliberează la faza aceasta de DA sau proiect tehnic noi avize și autorizații (mai puțin acordul de mediu care rămâne valabil pe toată durata executării lucrărilor și documentațiile de urbanism). De altfel, modificări ale traseului pot surveni chiar în perioada execuției proiectelor, fără a le transforma în proiecte noi.

Modificările traseului 2 sud pentru a optimiza acest traseu nu îl transformă într-un nou traseu, cu altă configurație. Traseul variantei de ocolire inclus în PUG este același cu cel aprobat prin HCL 151/2010, optimizat pentru a se putea realiza. Acest lucru a fost corect subliniat și de judecătoria Curții de Apel Cluj, la judecarea recursului CL Bistrița în dosarul 8117/112/2010, care au constatat că „actul emis de consiliul local este vătămător prin el însuși pentru /persoanele care domiciliază în aria adiacentă traseului 2 SUD chiar dacă nu se cunoaște în momentul de față amplasarea exactă a viitoarei centuri de ocolire a municipiului”. Deci în faza dezbaterilor fondului în cadrul dosarului pentru anularea HCL 151/2010, atât la Tribunalul Bistrița-Năsăud cât și la Curtea de Apel Cluj, era bine înțeles faptul că „nu se cunoaște în momentul de față amplasarea exactă a viitoarei centuri de ocolire a municipiului”, întrucât sunt posibile unele modificări.

Mai mult, oricare ar fi aceste modificări, toate susținerile pe care s-au bazat instanțele de judecată în declararea ca ilegală a HCL 151/2010 sunt încă în vigoare iar cei care am atacat HCL 151/2010 datorită faptului că ne considerăm afectați de acest traseu, ne găsim în aceeași situație. Vom mai cita câteva pasaje din Decizia Curții de Apel Cluj nr. 3905/21.10.2011: „Prin prima

apărare formulată, pârâul CL al mun. Bistrița dorește să releve faptul că HCL nr. 151/09.09.2010 nu ar fi aptă prin ea însăși să producă consecințe juridice deoarece exprimă doar un acord pentru realizarea variantei ocolitoare Bistrița, pe baza documentației întocmite de SC Iptana SA în favoarea beneficiarei CNADNR, insistându-se asupra faptului că prin această hotărâre nu s-a aprobat realizarea efectivă a centurii de ocolire a municipiului pe un traseu clar delimitat.

Această observație este doar parțial pertinentă și nu este de natură să înlăture statuările instanței de fond referitoare la nelegalitatea hotărârii adoptate deoarece simplul consimțământ dat de consiliul local pentru realizarea variantei de ocolire a mun. Bistrița pe traseul 2 sud prin HCL 151/2010 este suficient pentru elaborarea noului plan urbanistic generai al mun. Bistrița și a viitoarelor documentații de amenajarea teritoriului și de urbanism ce se vor elabora. Această împrejurare rezultă chiar din cuprinsul hotărârii atacate astfel că actul emis de consiliul local este vătămător prin el însuși pentru persoanele care domiciliază în aria adiacentă traseului 2 SUD chiar dacă nu se cunoaște în momentul de față amplasarea exactă a viitoarei centuri de ocolire a municipiului. Odată preluată în PUG varianta de ocolire a orașului pe acest traseu, nu se mai justifică nicio dezbatere publică iar locuitorilor mun. Bistrița nu le mai rămâne decât să se supună noilor reguli de amenajare a teritoriului și de urbanism.

Dat fiind că variantele ocolitoare se realizează în conformitate cu art. 37 din OG nr. 43/1997 tocmai pentru decongestionarea traficului în localități, protecția mediului și sporirea siguranței circulației, acestea trebuie să fie situate în afara intravilanului localităților. Recurentul recunoaște că varianta de ocolire a mun. Bistrița pe traseul 2 sud urmează a traversa parțial și intravilanul mun. Bistrița. Faptul că proiectul este în faza studiului de fezabilitate nu este de natură a schimba această stare a lucrurilor de vreme ce traversarea intravilanului localității este o certitudine. De asemenea, nu prezintă importanță faptul că în alte situații similare centura de ocolire a orașelor a traversat și intravilanul localităților, putându-se prezuma că proiectele aprobate nu au produs nicio vătămare persoanelor interesate, ceea ce nu se întâmplă și în cazul de față.

De asemenea, corect a reținut prima instanță că neavizarea documentației tehnice întocmite pentru elaborarea studiului de fezabilitate, a proiectului tehnic și a detaliilor de execuție de către OCPI Bistrița-Năsăud ca urmare a neevidențierii tuturor construcțiilor situate în banda de 50 m stânga-dreapta față de marginea îmbrăcăminteii asfaltice constituie un alt motiv de nelegalitate a hotărârii atacate deoarece această cerință este impusă de art. 47, alin (1) din OG 43/1997. acest text de lege interzice amplasarea oricăror construcții care generează un trafic suplimentar la o distanță mai mică de 50 de metri de marginea îmbrăcăminteii asfaltice în cazul autostrăzilor, drumurilor expres și drumurilor naționale europene, respectiv 30 de metri pentru celelalte drumuri de interes național și județean.

Totodată Curtea ține să sublinieze că lucrările de consolidare, de instalare de panouri fonoabsorbante și de împădurire propuse prin documentația întocmită au fost considerate necesare pentru a face posibilă execuția variantei ocolitoare pe traseul 2 sud și nu urmează a fi realizate în singurul scop al protejării mediului așa cum susține recurentul."

În ceea ce privește menționarea referendumului privind varianta de ocolire, referendum care nici măcar nu poate fi validat neîntreținând pragul de prezență prevăzut de legislația națională în vigoare, considerăm că nimeni, nici măcar 79999 cetățeni ai municipiului Bistrița din cei 80000 de locuitori nu mai au dreptul de a se pronunța asupra acestei variante de ocolire, odată ce aceasta a fost statuată ca ilegală de două instanțe de judecată.

Referitor la această variantă, supunem atenției dumneavoastră "poziția inițială a beneficiarului variantei de ocolire - Compania Națională de Drumuri și Autostrăzi din România CNADNR și a proiectantului Iptana, așa cum au fost acestea incluse în Memoriul Tehnic depus la Agenția pentru Protecția Mediului Bistrița-Năsăud: „Varianta II are un traseu mai lung cu 2,714 km, necesită ample lucrări de artă (poduri, pasaje, lucrări de consolidare) datorită multitudinii de obstacole întâlnite și a versanților ce prezintă multiple fenomene de instabilitate, necesită suprafețe mult mai mari de teren necesar a fi expropriat și construcții existente ce trebuie demolate, și nu asigură o legătură cu DN 17C. Date fiind aceste caracteristici, Proiectantul și Beneficiarul au susținut fezabilitatea certă a variantei 1, spre deosebire de varianta II care are șanse mari să nu fie fezabilă. Cu toate acestea, Primăria Bistrița și-a afirmat susținerea totală pentru varianta 2, în ciuda volumului mare de demolări." "Se remarcă existența unei lungimi de traseu Km (5.00+9.00) unde terenul este necorespunzător din punct de vedere al construcției; nu are suficienta capacitate

portanta pentru a prelua solicitările din greutate proprie ca și din sarcinile date din vehicule. " Facem precizarea că pe această porțiune fără capacitate portantă se află situate zone rezidențiale (zona dealul Budacului și Valea Ghinzii). Varianta II menționată este cea declarată ulterior ilegală de către instanțele de judecată, respectiv Tribunalul Bistrița-Năsăud și Curtea de Apel Cluj. Astfel, deși considerată nefezabilă în prima fază, a devenit între timp UNICA variantă realizabilă.

Reclamanții Nacu Mariana, Crăciun Silvan și Gagea Maxim au depus la dosar „note scrise” (f. 296-299), prin care au arătat următoarele:

Primarul deținea informațiile din amenajamentul silvic, unde pădurea Codrișor în suprafață de 50,66 ha face parte din cele 88 ha încadrate ca pădure cu funcție specială de protecție.

Odată ce pădurea Codrișor era încadrată ca pădure cu funcție specială de protecție, trecerea unei șosele pentru a cărei construcție necesită defrișarea a 3,87 ha de arbori, (arbori ce susțin terenul ce are un grad ridicat de risc de alunecare), omiterea informării membrilor consiliului local, constituie o gravă încălcare a normelor de tehnică legislativă obligatorii pentru elaborarea actelor normative.

Primarul, având informațiile necesare, a omis să le comunice Consiliului Local odată cu depunerea proiectului PUG Bistrița. Prezumția de legalitate a actului în cauză este astfel înlăturată. Actul administrativ a cărui anulare o solicităm nu este emis în baza legii, nu se bazează pe prezumția de autenticitate și de veridicitate, odată ce, emitentului Consiliul local al mun. Bistrița, nu i-au fost puse la dispoziție toate informațiile legale privitoare la cadrul în care actul normativ ce urma a fi adoptat ca atare va produce efectele juridice pentru scopul emiterii lui.

Acte normative încălcate: Legea 46/2008 actualizată 2016: Art. 17. - (1) Respectarea regimului silvic este obligatorie pentru toți proprietarii sau deținătorii de fond forestier; (2) Proprietarii fondului forestier au următoarele obligații în aplicarea regimului silvic:

a) să asigure elaborarea și să respecte prevederile amenajamentelor silvice și să asigure administrarea/serviciile silvice pentru fondul forestier aflat în proprietate, în condițiile legii;

Lucrarea „Amenajamentul fondului forestier proprietate publică și privată aparținând municipiului Bistrița UPI Bistrița” era la data de 14.11.2013 data adoptării PUG Bistrița, finalizată. (Anexa nr.1 pag. 95,96,97 din această lucrare) Primarul cunoștea faptul că începând cu 2014, pădurea Codrișor era încadrată la Grupa I - Păduri cu funcții speciale de protecție subgrupa 4 cod 1.4 A „Păduri parc și alte păduri de recreere de intensitate funcțională foarte ridicată TII cu suprafață de 50,66 ha din totalul subgrupe pe cod de 88 ha.

Interdicția este recunoscută în „Tema de proiectare pentru întocmirea studiului geotehnic amenajare pădure parc-Pădurea Codrișor” de către semnatarii lucrării, arhitectul șef și șeful serviciului de urbanism din cadrul primăriei Bistrița.

De asemenea la pag. 5 din lucrarea „Evaluarea preliminară a Pădurilor cu Valoare Ridicată de Conservare” (de pe site-ul Ocolului Silvic al Municipiului Bistrița) se menționează perioada valabilității amenajamentului silvic 01.01.2014-31.12.2023.

Proiectul varianta de ocolire a municipiului Bistrița pe traseul 2 Sud, nu este un proiect local, ceea ce contravine Art. 80 din Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative: „Actele normative ale autorităților administrației publice locale se adoptă ori se emit pentru reglementarea unor activități de interes local, în limitele stabilite prin Constituție și prin lege și numai în domeniile în care acestea au atribuții legale.

După repunerea pe rol a procesului la data de 14.10.2016, am depus la dosarul cauzei anexa nr. 1 cu pag. 37 din Memoriul General la PUB Bistrița - HCL 136/2013, unde se poate observa că singurul traseu al variantei ocolitoare luat în considerare, adaptat în consecință în soluția PUG este prin partea de Sud a municipiului, traseu studiat în prealabil de o firmă de specialitate în domeniul proiectării de autostrăzi și drumuri expres, de viteză și tranzit.

Deoarece în etapa de cercetare a procesului din dosar nr. 5839/112/2013, pârâta nu a probat că traseul din PUG este un proiect local și nu este altul decât cel anulat prin soluțiile date de către instanțe în procesul 8117/112/2010, prin anexa 2 la notele scrise depuse la data mai sus menționată, au depus 5 pagini din Anexa la Master Planul General de Transport cu varianta de ocolire Bistrița aprobată prin HG nr. 666/2016 publicată în MO al României nr. 778 și 778 bis din 04.10.2016.

Conform acestui act normativ, varianta de ocolire Bistrița are prevăzută realizarea studiului de fezabilitate în 2021 și realizarea, construirea efectivă în 2022-2023.

Întrucât conform HCL 136/2013 termenul de valabilitate al PUG Bistrița este de 5 (cinci) ani, se impune o soluție de anulare HCL 136/2013 conform capetelor din cererea noastră introductivă și repunerea astfel în drepturile firești ale tuturor proprietarilor ale căror terenuri și imobile le sunt blocate din 2009 până în prezent. Spunem 2009 deoarece chiar dacă nu există un act normativ din 2009, din acel an, odată cu realizarea lucrărilor de către proiectantul IPTANA în zonă, a scăzut sau chiar dispărut total interesul investitorilor, tranzacțiile imobiliare fiind inexistente.

Vătămarea reclamantului Crăciun Silivan este reală și dăunătoare pe întreaga perioadă, prin blocarea drepturilor de folosință, de utilizare iară interdicție a proprietății. El și familia lui, așa cum a arătat în dosarul 5839/112/2013, este nevoită să sufere zilnic din insuficiența veniturilor financiare, cu toate că achită anual c-valoarea impozitului aferent proprietății, nu poate folosi în integralitate atribuțiile conferite proprietății.

Buna credință în acest caz, nu este dovedită de statul român prin autoritatea de administrație publică, care printr-o totală indiferență în respectarea drepturilor omului privitoare la proprietate, la respectarea legilor, blochează efectiv cursul normal al vieții, acela de a fi liber și de a te bucura de tot ceea ce dobândești în scurta perioadă pe acest Pământ.

Din vânzarea parțială a acestei proprietăți, reclamantul Crăciun Silivan putea obține venituri suficiente pentru asigurarea celor necesare vieții (dobânda bancară constituia o completare lunară a veniturilor) și nu-l înjosea, prin apelarea la ajutor public judiciar pentru plata expertizei în dosarul 5839/112/2013.

Multe alte și alte suferințe sunt obligați membri acestei familii să le îndure din cauza unor orgolii ale celor ce susțin un proiect considerat ca nelegal instituțiile statului și refuzul nejustificat de a respecta dispozițiile instanțelor de judecată, chiar de cei ce au datoria și obligația, de a veghea la respectarea normelor de conviețuire în societate.

Proiectul varianta de ocolire a municipiului Bistrița pe traseul 2 Sud fiind un proiect național, la data adoptării PUG Bistrița prin HCL 136/2013, nu avea întreaga lucrare finalizată „Asistență tehnică pentru elaborarea studiului de fezabilitate, proiectului tehnic, detaliilor de execuție și documentației de atribuire pentru varianta de ocolire Bistrița” doar studiul de fezabilitate era în lucru (acesta a fost predat la 31.12.2013 beneficiarului CNADNR fără avize și acorduri) și datorită acestui aspect, Guvernul României nu a emis o hotărâre de guvern care să aprobe indicatorii tehnico-economici și implicit încadrarea acestui proiect ca și realizabil cu finanțare asigurată.

Anexa nr. 4 conține HG 316/2013, hotărâre emisă pentru varianta de ocolire Aleșd Sud și Nord, care lămurește când și cum se încadrează un astfel de proiect într-o variantă aprobată și realizabilă.

Ne aflăm în fapt, în situația de expropriere, fără a exista cadrul legal, fără ca proprietarii să intre în posesia contravalorii exproprierii și într-un caz în care inițiatorul proiectului național, CNADNR devenită în prezent CNAIR, are alte intenții de traseu, dovadă fiind traseul drumului expres Someș de la Dej la Bistrița care așa cum reiese din Anexa nr. 5 și nr. 6, la intrarea în Bistrița este aleasă actuala Centură, traseul variantei de ocolire a mun. Bistrița 2 Sud cuprins în PUG este eliminat.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Demersul judiciar inițiat de reclamantii Nacu Mariana, Crăciun Silivan și Gagea Maxim în prezenta cauză vizează anularea parțială a Hotărârii nr.136/2013 a Consiliului local al municipiului Bistrița privind aprobarea documentației de urbanism „Actualizare Plan Urbanistic General al municipiului Bistrița și Regulament local de urbanism” (f. 11 și urm.), în partea referitoare la includerea variantei ocolitoare Bistrița sud în documentația de urbanism aprobată prin această hotărâre, cu consecința obligării Consiliul local al municipiului Bistrița la emiterea unei hotărâri, care să elimine această variantă ocolitoare, în cel mult 30 de zile de la soluționarea definitivă a cauzei, solicitându-se totodată de către reclamantii ca în caz de nerespectare a termenului astfel stabilit, să se procedeze la aplicarea penalităților și amenzii prevăzute de art. 18 alin. 5 și 6 și art. 24 din Legea nr. 554/2004.

Așa cum rezultă din preambulul hotărârii atacate, la emiterea acesteia s-au avut în vedere prevederile Hotărârii nr. 208/15.12.2011 a Consiliului local al municipiului Bistrița, pentru aprobarea Strategiei de Dezvoltare Locală a municipiului Bistrița pentru perioada 2010-2030, realizată în cadrul Proiectului „Elaborarea Strategiei de dezvoltare locală a municipiului Bistrița

pentru perioada 2010-2030”, cofinanțat din Fondul Social European, prin Programul Operațional Dezvoltarea Capacități Administrative (f. 120-122), hotărâre a cărei legalitate nu a fost contestată.

În conținutul Strategiei de dezvoltare astfel aprobată, la Domeniul Sectorial I.4: Infrastructură de acces, în cadrul punctului 10 „Program: Crearea, modernizarea și/sau extinderea infrastructurii de acces în municipiul Bistrița” este menționat (la subpunctul 10.3) proiectul: „Realizarea șoselei ocolitoare de centură (Construire centură de ocolire a Municipiului Bistrița, inclusiv cu racordarea Parcului Industrial Sărățel, Parcului Industrial Bistrița-Sud, a Aerodromului, a zonei de agrement Codrișor, a lacului de agrement și a zonelor rezidențiale noi – Zăvoaie, Valea Budacului, Valea Jelnei, Valea Ghinzii), aspect ce rezultă din extrasul aflat la fila 123 dosar.

În aceste condiții și în acord cu prevederile art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, varianta ocolitoare Bistrița sud a fost avută în vedere la adoptarea HCL nr. 136/2013 de actualizare a planului urbanistic general, aspect atestat de înscrisurile atașate notelor de ședință depuse pentru termenul de judecată din 26.09.2014 (f. 167 și urm. dosar).

Astfel, forma art. 46 din Legea nr. 350/2001, în partea ce prezintă relevanță în cauză, în vigoare la momentul adoptării hotărârii atacate, prevedea următoarele:

(1) *Planul urbanistic general are atât caracter director și strategic, cât și caracter de reglementare și reprezintă principalul instrument de planificare operațională, constituind baza legală pentru realizarea programelor și acțiunilor de dezvoltare. Fiecare unitate administrativ-teritorială trebuie să își actualizeze la maximum 10 ani Planul urbanistic general în funcție de evoluția previzibilă a factorilor sociali, geografici, economici, culturali și a necesităților locale.*
(...)

(4) *Planul urbanistic general se elaborează în baza strategiei de dezvoltare a localității și se corelează cu bugetul și programele de investiții publice ale localității, în vederea implementării prevederilor obiectivelor de utilitate publică.*

Și în prezent, alin. 4 al art. 350/2001 prevede că *Planul urbanistic general și strategia de dezvoltare durabilă și integrată, parte integrantă din acesta, se corelează cu bugetul și programele de investiții publice ale unității administrativ-teritoriale, în vederea implementării prevederilor obiectivelor de utilitate publică.*

În ședința publică din 07.11.2014, soluționarea cererii de anulare parțială a HCL nr. 136/2013 ce face obiectul prezentului dosar a fost suspendată în temeiul prevederilor art. 413 alin. 1 pct. 1 C.pr.civ., până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 5839/112/2013 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, având ca obiect cererea de anulare formulată de aceiași reclamanți cu privire la avizul de mediu nr. 2/28.06.2013 emis de Agenția pentru Protecția Mediului Bistrița-Năsăud, aviz care, alături de alte avize și documente, a fost avut în vedere la adoptarea hotărârii de actualizare a planului urbanistic general, contestată în prezentul dosar. Cauza a fost repusă pe rol după soluționarea definitivă a dosarului sus menționat.

În acest context, tribunalul constată că prin sentința civilă nr. 83/2016 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud în dosarul nr. 5839/112/2013 (atașat), s-a respins acțiunea reclamanților, avizul de mediu nr. 2/2013 fiind apreciat de instanță ca fiind legal.

Această sentință a intrat în puterea lucrului judecat, prin decizia civilă nr. 877/2016 pronunțată de Curtea de Apel Cluj fiind respins recursul declarat de reclamanți împotriva sentinței pronunțate de tribunal, cu mențiunea că ulterior, prin decizia civilă nr. 1558/2016 pronunțată de Curtea de Apel Cluj în cadrul dosarului nr. 938/33/2016, a fost respinsă și contestația în anulare exercitată de aceiași reclamanți împotriva deciziei nr. 877/2016.

În atare condiții, se impune remarcarea faptului că, în susținerea pretensei nelegalități a avizului de mediu sus menționat, reclamanții s-au întemeiat în fapt și în drept pe argumente reluate în parte și în cadrul acțiunii în anulare parțială a HCL nr. 136/2013 exercitată în cadrul prezentului dosar, aspecte tranșate în mod definitiv și intrate în puterea lucrului judecat în cadrul dosarului nr. 5839/112/2013.

Astfel, în privința susținerilor referitoare la încălcarea autorității de lucru judecat în demersul de includere în planul urbanistic actualizat a variantei ocolitoare Bistrița - Sud (sens în care reclamanții se raportează la varianta pentru a cărei realizare Consiliul local al municipiului Bistrița și-a dat acordul prin Hotărârea nr. 151/09.09.2010, hotărâre anulată în mod definitiv de instanțele de contencios administrativ investite cu analiza legalității acesteia în dosar nr.

8117/112/2010 al Tribunalului Bistrița-Năsăud), instanța de contencios administrativ a statuat cu caracter definitiv în cadrul dosarului nr. 5839/112/2013 că acest motiv de nelegalitate nu este dat în cauză.

În acest sens, considerentele sentinței civile nr. 83/2016 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, dar și cele ale deciziei civile nr. 877/2016 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, relevă în mod neechivoc lipsa identității dintre cele două trasee, analizate inclusiv prin prisma probei cu expertiză tehnică administrată în dosarul nr. 5839/112/2013.

Așadar, această teză susținută de reclamânți și în cadrul acțiunii în anulare ce face obiectul prezentului dosar nu poate fi primită.

Au mai susținut reclamânții în cadrul aceluiași dosar (până la a cărui soluționare definitivă a fost suspendată judecata acțiunii prezentului dosar) teza încălcării prevederilor art. 71 din OUG nr. 195/2005, teză reiterată și în acțiunea prezentului dosar în baza acelorași argumente faptice, constând în defrișarea a 3,98 ha din pădurea Codrișor pentru realizarea traseului variantei ocolitoare, invocându-se în acest sens faptul că în conformitate cu prevederile PUZ Codrișor II s-a prevăzut amenajarea versantului Dealului Codrișor ca pădure de agrement și reintegrarea acestuia în circuitele de recreere ale populației.

Or, tot cu putere de lucru judecat s-a statuat în cadrul aceleiași sentințe civile nr. 83/2016 că „prin Hotărârile nr. 164/2006 și respectiv nr. 5/2010 de aprobare a Planului Urbanistic Zonal – etapa I și etapa a II-a, Consiliul local al municipiului Bistrița a menținut în extravilan zona Dealului Codrișor (conform mențiunilor din extrasul PUZ „Zona Codrișor Etapa a II-a” aflat la fila 295 dosar parcela forestieră fiind menținută în extravilan, fiind prevăzută introducerea în intravilan doar a zonei de fânaț – „Subzona funcțiunilor de recreere și agrement și a locuințelor individuale”).

Așadar, condiția premisă pentru a reține schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi, respectiv aceea ca terenul să facă parte din intravilanul localității, nu este dată în cauză”, concluzie reținută de instanță în raport cu prevederile art. 3 din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, care la lit. f include pădurile de agrement (prevederi de care s-au prevalat reclamânții).

Prin urmare, nici încălcarea prevederilor art. 71 din OUG nr. 195/2005 nu poate fi reținută în prezenta cauză.

Totodată, existența avizului de mediu emis de Agenția pentru Protecția Mediului Bistrița-Năsăud și a cărui legalitate a fost analizată și confirmată de hotărârile judecătorești pronunțate în dosarul nr. 5839/112/2013 infirmă teza încălcării prevederilor art. 34 și 35 din Constituția României, invocate de reclamânți sub aspectul dreptului la ocrotirea sănătății și la un mediu sănătos.

Mai invocă reclamânții încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 privitoare la dreptul de proprietate privată, susținând că includerea variantei ocolitoare în actualizarea planului urbanistic reprezintă în fapt o expropriere, însă fără o dreaptă și prealabilă despăgubire.

Tribunalul nu împărtășește însă opinia reclamânților.

Astfel, art. 2 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local prevede:

„(1) În sensul prezentei legi, sunt declarate de utilitate publică următoarele lucrări:

a) lucrările de construcție, reabilitare și modernizare de drumuri de interes național, județean și local, precum și toate lucrările de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrările necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrările de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum și a infrastructurii de transport naval;

(...)

(2) Expropriator este statul român pentru obiectivele de interes național, județele pentru obiectivele de interes județean, iar municipiile, orașele și comunele pentru obiectivele de interes local.”

În privința etapelor procedurii de expropriere, acestea sunt prevăzute în conținutul art. 4 lit. a-d din aceeași lege:

„a) aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai lucrărilor de interes național, județean sau local;

b) consemnarea sumei individuale aferente reprezentând plata despăgubirii pentru imobilele care fac parte din coridorul de expropriere și afișarea listei proprietarilor imobilelor;

c) transferul dreptului de proprietate;

d) finalizarea formalităților aferente procedurii de expropriere.”

În cadrul etapei I, aprobarea indicatorilor tehnico-economici, art. 5 alin 1 din Legea nr. 255/2010 prevede următoarele:

„(1) În vederea realizării lucrărilor prevăzute la art. 1 și 2, expropriatorul prevăzut la art. 2 alin. (2) are obligația de a aproba prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a autorității administrației publice locale sau județene, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, după caz, potrivit legii, indicatorii tehnico-economici ai lucrărilor de interes național, județean și local, pe baza documentației tehnico-economice aferente, amplasamentul lucrărilor, conform variantei finale a studiului de fezabilitate, respectiv a variantei finale a studiului de fezabilitate, după caz, sursa de finanțare, precum și declanșarea procedurii de expropriere a tuturor imobilelor care constituie coridorul de expropriere, a listei proprietarilor așa cum rezultă din evidențele Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară sau ale unităților administrativ-teritoriale, sumele individuale aferente despăgubirilor estimate de către expropriator pe baza unui raport de evaluare întocmit având în vedere expertizele întocmite și actualizate de camerele notarilor publici și termenul în care acestea se virează într-un cont deschis pe numele expropriatorului la dispoziția proprietarilor de imobile. Amplasamentul lucrării se aduce la cunoștința publică prin afișarea la sediul consiliului local respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului și va fi comunicat spre avizare și recepție Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară. Amplasamentul va fi materializat prin bornarea tuturor punctelor de coordonate care îl definesc pe acesta. Autoritățile administrației publice locale vor include coordonatele coridorului de expropriere în planurile urbanistice generale ale localităților. Actualizarea planurilor urbanistice generale ale localităților și a regulamentelor locale de urbanism poate fi finanțată și de către expropriator.”

Așadar, cât timp din documentele depuse la dosarul cauzei și din conținutul dosarului atașat rezultă că varianta de traseu este la faza de Studiu de fezabilitate, amplasamentul exact urmând a fi definitivat la faza de proiect tehnic, este evident că este prematur a se discuta cu privire la derularea celorlalte etape legale ale procedurii de expropriere, acestea urmând a fi demarate ulterior, aspect ce rezultă în mod neechivoc și din conținutul prevederilor art. 1 alin. 6 din HG nr. 53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local („Amplasamentul lucrării este stabilit pe baza variantei finale a studiului de fezabilitate sau a documentațiilor de urbanism, după caz, aprobate în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Acesta va fi delimitat în baza planurilor topografice realizate în sistemul național de proiecție STEREOGRAFIC 1970 pentru lucrările necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, respectiv în baza unui plan topografic realizat în sistemul național de proiecție STEREOGRAFIC 1970 și materializat prin bornarea tuturor punctelor de coordonate care îl definesc, pentru toate celelalte lucrări prevăzute la art. 2 alin. (1) din lege.”)

În ceea ce privește critica adusă de reclamânți prin raportare la pretinsa încălcare a prevederilor art. 17 alin. 1 și 2 lit. a din Legea nr. 46/2008 republ. – Codul silvic, tribunalul constată că nici aceasta nu se fondează.

În acest sens, se reține că potrivit textului legal invocat de reclamânți, „(1) Respectarea regimului silvic este obligatorie pentru toți proprietarii sau deținătorii de fond forestier.

(2) Proprietarii fondului forestier au următoarele obligații în aplicarea regimului silvic:

a) să asigure elaborarea și să respecte prevederile amenajamentelor silvice și să asigure administrarea/serviciile silvice pentru fondul forestier aflat în proprietate, în condițiile legii;”

Numai că, așa cum rezultă din preambulul hotărârii atacate, la adoptarea HCL nr. 136/2013 s-a avut în vedere inclusiv avizul favorabil nr. 1208/29.05.2013 al Regiei Publice Locale „Ocolul Silvic al Municipiului Bistrița”, aviz a cărui legalitate nu a fost contestată.

Referitor la pretinsa nelegalitate a soluționării plângerii prealabile, tribunalul constată că din adresa de răspuns nr. 96024 din 08.01.2014 (f. 21 dosar) și din documentele depuse la filele 79 – 88 dosar, rezultă că în ședința ordinară din data de 18.12.2013, când a fost luată în discuție plângerea prealabilă formulată de reclamânți (pct. 27 pe ordinea de zi – f. 79,80 dosar), din cei 18 consilieri locali prezenți (din totalul de 21 în funcție), 10 consilieri au votat pentru menținerea HCL nr. 136/2013, iar 8 consilieri s-au abținut.

Ulterior, ca urmare a neîntrunirii cvorumului legal prevăzut de art. 45 alin. 2 lit. e din Legea nr. 215/2001 republ. („*Se adoptă cu votul majorității consilierilor locali în funcție următoarele hotărâri ale consiliului local: e) hotărârile privind organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților și amenajarea teritoriului;*”), cvorum ce trebuie avut în vedere, în baza principiului simetriei, și la soluționarea cererii de revocare a unei hotărâri din categoria celor menționate la art. 45 alin. 2 (în speță lit. e), *plângerea prealabilă a fost repusă în discuția consilierilor locali în ședința extraordinară din 30.12.2013 (f. 81-85 dosar)*, pentru menținerea hotărârii votând un număr de 12 consilieri locali, împotriva menținerii un număr de 8 consilieri, iar un consilier nu a votat, astfel încât, procesul deliberativ sub aspectul soluționării plângerii prealabile formulate de reclamanți în baza art. 7 din Legea nr. 554/2004 a fost unul legal, întrunindu-se cvorumul legal instituit de prevederile legale sus menționate.

Pentru considerentele expuse în cele ce preced și în temeiul prevederilor legale menționate, tribunalul apreciază că Hotărârea nr. 136/14.11.2013 adoptată de Consiliul local al municipiului Bistrița nu este afectată de cauzele de nelegalitate invocate de reclamanți, sens în care, în raport și cu prevederile art. 1 și 18 din Legea nr. 554/2004, se va respinge, ca nefondată, acțiunea în contencios administrativ ce face obiectul prezentului dosar.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge, ca nefondată, acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanții **Nacu Mariana**, domiciliat în Bistrița, str. Valea Ghinzii, nr. 17, jud. Bistrița-Năsăud, CNP 2680314057063, **Crăciun Silivan**, domiciliat în Bistrița, Aleea Sălcilor, bl. 2, sc.A, ap. 5, jud. Bistrița-Năsăud, CNP 1540104060769 și **Gagea Maxim**, domiciliat în Bistrița, str. Tudor Vladimirescu, nr. 42, jud. Bistrița-Năsăud, CNP 1540515060809, în contradictoriu cu pârâții **Municipiul Bistrița prin Primar, Primăria Municipiului Bistrița, prin Primar, Consiliul Local al Municipiului Bistrița**, toți cu sediul în Bistrița, Piața Centrală nr. 1-3, jud. Bistrița-Năsăud.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Bistrița-Năsăud.

Pronunțată în condițiile art. 396 alin. 2 C.pr.civ., prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 03.02.2017.

PREȘEDINTE,
Anca Petruța Marica

GREFIER,
Iulia Doina Molnar

Red/dact:
MAP/HVA
07.03.2017/2 ex